

Universitätsbibliothek Paderborn

Medvlla Theologica

Ex Sacris Scriptvris, Conciliorvm Pontificvmqve Decretis, Et Sanctorvm Patrvm Ac Doctorum Placitis Expressa ; In qua, quidquid tum ad fidei mysteria sanè ac rectè intelligenda, & ab erroribus quibusvis secernenda, tum ad sacramenta debitè conficienda & ministranda, tum ad actiones humanas iuxta ...

Abelly, Louis

Coloniæ Agrippinæ, 1658

III. An post duarum in Christo naturarum vnionem manserit proprietatum vtiusque naturæ distinctio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38954

SECTIO III.

An post duarum in Christo naturarum unionem
manserit proprietatum utriusque
naturæ distinctio.

Catholica fides docet (vt ex antè dictis satis constat).
Cita factam esse naturæ diuinæ & humanæ in persona
Verbi unionem, vt tamen manserit semper omnimo-
da proprietatum cuiusque naturæ distinctio. Huic autem
veritati, præter hæres. cap. præc. relatas & refutatas, op-
posita est noua hæresis Vbiquistarum, qui asserunt huma-
nam naturam Verbo diuino hypostaticè hoc ipso unitam
esse, quòd omnis plenitudo & energia diuinitatis Verbi sit
illi realiter communicata, & ita in eam transfusa, vt Chri-
stus etiam secundùm humanitatem, atque adeò quatenus
homo, verissimè dicatur esse Deus, omnipotens, æternus,
infinite, vbique præsens; vnde & Vbiquistarum appel-
lationem sortiti sunt.

Refellitur hæc hæresis, & nostræ fidei veritas probatur
1. ex scripturis, quæ utriusque naturæ proprietates in
Christo distinguunt 2. Cor. 13. *Etsi crucifixus est ex infirmi-
tate; se d' viuit ex virtute Dei*: 1. Petri 4. *Christo igitur passo in
carne*: S. Ioan. 20. *Christus Dominus de se loquens, Ascen-
do, inquit, ad Patrem meum, & Patrem vestrum; Deum me-
um, & Deum vestrum.*

Probatur 2. ex Conc. Chalced. act. 5. vbi definitum est,
*unum & eundem Iesum Christum Dominum unigenitum, in
duabus naturis inconsusibiliter cognoscendum esse, nullâ natura-
rum differentiâ sublata propter unionem, sed magis utriusque
naturæ proprietate in vnâ personam, & in vnâ substantiâ
concurrente*: & ex Conc. Lateran. 1. sub Martino I. can. 9.
*Si quis non confitetur propriè & verè naturales proprietates Dei-
tatis Christi & humanitatis indiminuè in eo & sine defectu
saluata, &c. sit condemnatus.*

Item in epist. Agathonis Papæ, quæ in sexta Synodo
M genæ

gener. act. 4. lecta & recepta est, dicitur *unquamque naturam Christi, proprietatem naturalem retinere, & habere diuinam omnia, quæ diuina sunt.*

Probat 3. ex S. Greg. Naz. in orat. de filio: *Vno capitulo, inquit, moneo, vt altiora ascribas diuinitati; humiliora autem natura humana attribuas: & S. Ioann. Damasc. lib. 3. de fide cap. 4. Diuinitatem, inquit, dicentes non nominamus ea, quæ sunt propria humanitati, neque de carne prædicamus ea, quæ sunt diuinitatis propria.*

Probat 4. ex absurdis, quæ positâ illâ hæresi consequuntur: si enim Christo secundum humanitatem proprietates diuinæ verè competere, sequeretur ipsum Christum secundum humanitatem suam esse authorem suæ humanitatis, & secundum animam suam esse creatorem suæ animæ; item secundum humanitatem suam existisse, antequam ipsa humanitas existeret, similiter secundum humanitatem suam neque pati, neque mori potuisse, atque adeò neque passum, neque mortuum fuisse; quæ omnia, quàm absurda sint, nemo non videt.

Est autem obseruandum Doctores catholicos non negare, imò vltro fateri, omnem plenitudinem diuinitatis, atque adeò diuinas omnes perfectiones naturæ humanæ Christi fuisse communicatas, non tamen eo sensu, quo illi hæretici volunt, quasi verò illæ diuinæ perfectiones naturæ humanæ attribui possint, aut de illa prædicari, seu de Christo secundum ipsam; sed solùm isto sensu, qui verissimus est, quatenus nimirum natura humana in ipsa

Verbi persona subsistit per ipsam Verbi subsistentiam, cum qua ipsius Verbi diuinitas, eiusque perfectiones omnes identificantur.

—§§—

SE -